

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab Anno 1746. usque ad
Annum 1749

Luxemburgi, 1753

LVII. Erectio Seminarii Missionum in Conventu Sanctæ Mariæ de Rosario, &
Febri, in Monte Mario, Fratrum Ordinis Prædicatorum Congregationis S.
Marci. 10. Julii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74761](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74761)

etiam sub spiritualis causæ, aut necessitatis ob-
tentu & colore, audeant, aut præsumant.

Decernentes, ipsas præsentis Litteras, atque
omnia & singula in eis statuta atque præscripta,
etiã quicumque in iisdem interesse habentes,
seu habere prætendentes, ad id vocati,
& auditi non fuerint, nec præmissis con-
senserint, aut alterius cuiuscumque generis
defectus forsã adversus eas objiciatur, sem-
per & perpetuò valida, & efficacia esse & fore,
& ab omnibus, ad quos spectat, atque in futu-
rum spectabit, inviolabiliter etiam perpetuò ob-
servari. Sicque & non aliter in præmissis per
quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos,
etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores,
& Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium
Congregationes ordinarias, aut peculiariter
deputatas, aliosque Cardinales, etiam de La-
tere Legatos, ac Vice-Legatos, & Apostolicæ
Sedis Nuncios, judicari, & definiti debere; sub-
lata eis, & eorum cuilibet, aliter judicandi,
definiendi, ac interpretandi facultate, & aucto-
ritate; atque irritum, & inane decernentes,
quidquid secus a quoquam scienter, vel igno-
rante contigerit attentari.

Non obstantibus quibuscumque etiam Apo-
stolicis, ac Universalibus, Provincialibus,
& Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel
specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus,
nec non quarumcumque Ecclesiarum, &
Ordinum Regularium, seu Congregationum,
aut Societatum, & Institutorum, etiam
Sancti Joannis Hierosolymitani, aliorumque
Militarium Ordinum, seu Monasteriorum Vi-
rorum, aut Monialium, aliarumque piarum Do-
mum, etiam juramento, confirmatione Apo-
stolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis,
usibus, & consuetudinibus etiam immemorabili-
bus; Privilegiis quoque, exemptionibus, &
Indultis, etiam in corpore juris clausis, aut
Litteris Apostolicis, cuilibet præmissorum, sub
quibuscumque verborum tenoribus, & for-
mis, etiam hic de necessitate exprimentis, ac
cum quibusvis clausulis, & decretis, etiam
irritantibus in genere, vel in specie, & deroga-
toriarum derogatoriis, quomodolibet in con-
trarium concessis, ac pluries confirmatis, appro-
batis, & innovatis; quibus omnibus, & sin-
gulis, hac vice dumtaxat, & ad præmissorum
effectum, illis aliis in suo robore permaneris,
de Apostolicæ potestatis plenitudine derogamus,
cæterisque contrariis quibuscumque.

Volumus demum, ut earundem præsentium
Transumptis, seu exemplis, etiam impressis,
manu alicujus Notarii publici subscriptis, &
sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate consti-
tuta munitis, eadem prorsus fides, tam in
iudicio, quam extra illud, ubique locorum ha-
beat, quæ ipsis præsentibus haberetur, si
forent exhibitæ, vel ostensæ.

Nulli ergo omnino Hominum liceat paginam
hanc nostrarum confirmationis, approbationis,
innovationis, voluntatis, mandati, statuti, de-
creti, & declarationis infringere, vel ei ausu
temerario contraire. Si quis autem hoc atten-
tare præsumperit, indignationem Omnipotentis
Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum
ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem
Anno Incarnationis Dominicæ MDCCXLVIII.
Nonis Augusti, Pontificatus Nostri Anno Octavo.
D. Card. Passioneus.

J. Datarius.
VISA DE CURIA
J. C. Boschi.

Loco † Plumbi.

J. B. Eugenius.

Registrata in Secretaria Brevium.
Publicata die 26. Augusti 1748.

Ereccio Seminarii Missionum in Conventu Sanctæ
Mariæ de Rosario, & Febri, in Monte Ma-
rio, Fratrum Ordinis Prædicatorum Congre-
gationis Sancti Marci.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad futuram rei me-
moriã.

Ecclesiæ Catholicæ regimini, meritis licet
imparibus, divina dispositione præsentibus,
illa, quæ a Romanis Pontificibus Prædecessori-
bus Nostri ad majorem Dei gloriam, ac Reli-
gionis, piorumque operum incrementum &
propagationem, providè emanasse noscuntur,
ut firma semper, ac stabilia persistant, Apo-
stolici muniminis, cum id a Nobis petitur, patro-
cinio libenter constabilius.

Alias siquidem pro parte tunc existentium
Vicarii Generalis, & Fratrum Congregationis
Sancti Marci Florentin. Provinciæ Romanæ Or-
dinis Prædicatorum, felicitis recordat. Clementi
Papæ XI. Prædecessori Nostro exposito, quod
dudum tunc in humanis agens Joannes Vi-
ctorius de Rubéis in suo, sub quo ab humanis de-
cessit, die XXI. Decembris Ann. MDCXLVI.
condito testamento, Ordinem Fratrum Sancti
Hieronymi Congregationis Beati Petri de Pisis
heredem instituerat, ac voluerat, ut extra
Portam Angeleam Almæ Urbis Nostræ, in loco,
qui ad Crucem Montis Marii vocatur, in quo
quædam Ecclesia sub invocatione Beatæ Mariæ
Viriginis de Rosario, & Febri nuncupata,

constructa reperiebatur, novus Conventus
secundo dicti Ordinis & Congregationis, ac
mansiones ad usum illius Fratrum, qui perfe-
ctioris vitæ studio ducti sese illuc recipere vo-
luisent, ædificarentur, dictique Fratres in Ec-
clesia hujusmodi divina Officia celebrare debe-
rent; ac declaraverat, tot ex dictis Fratribus
ibidem permanere debere, quot ex fructibus suæ
hereditatis, assignatis eorum cuilibet quotannis
quingenta scuti monetæ ab omni expensa in
Ecclesia præfata faciendâ liberis, & potuis-
sent; adjecta inter alias conditione, quia prævidebat,
nonnisi sex Fratres ex fructibus hereditatis hu-
jusmodi in hoc novo Conventu ali potuisse, quod
prædicti Fratres ea super re necessarias Lite-
ras Apostolicas derogatorias infra sex menses
tunc decurrendos obtinerè curarent; & in even-
tum, quo illas minime obtinuisent, sex Pres-
byteros sæculares a se nominatos dicto Ordini
substituerat cum eodem onere celebrationis Di-
vinorum Officiorum, ac pari assignatione
quingenta scutorum similium cuilibet ex dictis
sex Presbyteris sæcularibus, quot ex hujusmodi
fructibus ali potuisent, annuatim persolvendo-
rum, & cum libera facultate, ut quilibet ex Pres-
byteris præfatis Successorem sibi in perpetuum
eligere valeret: Ac demum tam dictis Fra-
tribus, quam Presbyteris sæcularibus, in adim-
plemento alicujus conditionis, seu rerum ab ipso
Joanne Victorio Testatore injunctarum deficien-
tibus, Confratres pro tempore existentes Congre-
gationis sub titulo Assumptionis Beatæ Ma-
riæ Virginis Immaculatæ in Domo Professa
de eadem Urbe Clericorum Sæcularium Socie-
tatis Jesu canonicè erectæ ad dictam suam hære-
ditatem vocaverat, & aliis, prout in dicto
Testamento uberius asseriebatur contineri.

Ipse verò Fratres cum intra præfixum sibi tem-
pus memoratas Literas Apostolicas non obtinuis-
sent, dictique Presbyteri sæculares se ad hæ-
reditatem, & Ecclesiam hujusmodi admitti
contenderent, post dispendiosam duodecim

LVII.

Procemium.

Testamen-
tum Jo. Vic-
torii de Ru-
beis favore
Fratrum S.
Petri de Pi-
sis.Conditio-
nes ipsis in-
junctæ.Substitutio
favore Pres-
byterorum
sæcularium.Alia sub-
stitutio, favo-
re Congrega-
tionis Assum-
ptionis Beate
Mariæ
Virginis in
Domo Pro-
fessa Soc. Je-
su.Clausule
pro præmis-
sorum firmi-
tate.Derogatio
contrariis.Fides præ-
stantia tran-
sumptis.

Sanctio.

Dat. Pon-
tif. Anno
VIII. die 5.
Augusti 1748.

annorum litem, eosdem Presbyteros ad illam per concordiam admiserunt, facta anno MDCLVI. cuiuscunque suo prætenso juri ad favorem eorundem Presbyterorum, illorumque successorum, plena renunciatione.

Lites exor-
tiz.

Porrò subinde, nempe anno MDCLXXXVII. tres tunc existentes Ecclesiæ supradictæ Presbyteri ceteros suos Collegas, uno dumtaxat dissentiente excepto, induxerant ad similem renunciationem faciendam in favorem Congregationis Piorum Operariorum nuncupatorum Civitatis Neapolitanæ, qui, cum usque ad annum MDCXCH. Ecclesiam, hæreditatemque possederent, agnoscetes deinde se eas minimè legitime possidere, post diuturnam litem cum tunc existentibus Confratribus præfatis agitatum, similiter per concordiam, Ecclesiam, & hæreditatem huiusmodi dimittere coacti fuerunt; ideòque dicti Confratres locum tandem successioni in dicta hæreditate ad eorum favorem factum esse existimantes, litem etiam contra memoratos Presbyteros seculares, qui dicto anno MDCLXXXVII. Ecclesiæ, & hæreditatis præfatarum possessores fuerant, coram tunc existentibus Cappellanis Causarum Palatii Apostolici Auditoribus moverunt: Verum per primam decisionem anno MDCXCVI. ab eisdem Cappellanis exclusi, motæ liti huiusmodi ad favorem Presbyterorum præfatorum, quorum plerique adhuc supersites existebant, pariter per concordiam renunciaverunt.

Demum etiam alia tunc existens Congregatio sub invocatione Sancti Iosephi in Ecclesia Sancti Pantaleonis ad Montes nuncupata de eadem Urbe instituta, cum anno MDCCLIV. super tribus dubiis litem prætensi juris ad ejsmodi Ecclesiam, & hæreditatem contra tunc in humanis agentes Hieronymum Berti, & Joannem Masserotti Presbyteros seculares illarum possessores, in Congregatione tunc existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, & Romanæ Curie Prælatorum, super negotiis Visitationis Apostolicæ Ecclesiarum, & Locorum piorum de Urbe, præfata auctoritate Apostolica instituta, similiter movisset, die VIII. Maii ejsdem anni omnium votis super singulis dictorum dubiorum penitus exclusa remansit, nec unquam novam audientiam, pluries licet petitam, obtinuit; quinimo sententia tunc existentis Generalis Causarum Curie Camera Apostolicæ Auditoris super executione Decretorum dictæ Congregationis Cardinalium & Prælatorum ad favorem memoratorum Hieronymi & Joannis Presbyterorum possessorum emanavit.

Cessio Presbyterorum secularium favore PP. Prædicatorum Congregationis S. Marci.

Et in eadem expositione subjuncto, quod propter prædictas, aliasque dispendiosas lites, ac temporum calamitates, malamque dictæ hæreditatis administrationem, tempore præferti defunctorum illius possessorum Presbyterorum secularium, Ecclesia præfata, ejsusque facies, & quatuor Cappellæ operis omnino rustici reperiebantur, illiusque Tholus, & Hypætrum imbribus pervia celeri reparatione indigebant, nec non murus corruerat, aliisque similis, & quidem scaphus grandior, & alia ædificia rura proxima erant, quodque magis dolendum erat, annui dictæ hæreditatis redditus eatenus ad medietatem diminuti existebant, itaut, cum antea sex Presbyteri ex dictis redditibus alerentur, tunc tres tantum de hac reliqua illorum medietate, licet alius Presbyter partem etiam in ea prætenderet, participarent, adeòque ibi cultus divinus juxta piam dicti Joannis Victorii Testatoris mentem adimpletus minimè fuisset, nec, attento præferti, quod tunc unus tantum Presbyter ibidem resideret, adimpleri posse videretur; ac propterea dicti Hieronymus, & Joannes, duo tunc ex dictis tribus ejsusmodi Ecclesiæ, & hæreditatis possessoribus

Presbyteris, habito aliàs, de ipsius Clementis Prædecessoris licentia, super hoc cum Vicario Generali, & Fratribus primodiæ Congregationis tractatu, die XXII. Augusti MDCCLX. dictam hæreditatem cum omnibus illius redditibus, & pertinentiis, reservato tamen sibi, quoad vixissent, usu cellarum, seu mansionum dictæ Ecclesiæ annexarum, quibus tunc gaudebant, & dammodo ad id ejsdem Clementis Prædecessoris, & Sedis Apostolicæ beneplacitum accessisset, ad favorem Fratrum primodiæ Congregationis Sancti Marci, quantum ad eos spectabat, cesserunt, & renunciaverunt; ipsi verò exponentes, qui, ut asserbant, nullum in dicta Urbe, seu prope illam, pro negotiis suis agendis Hospitium, & Diversorium habebant, si dicta Ecclesia cum illius redditibus, & mansionibus sibi, ac dictæ eorum Congregationi ab eodem Clemente Prædecessore concederetur, præfato usu mansionum dicti Hieronymo, & Joanni, titulo hospitii, quoad vixissent, relicto, a die habite possessionis loci, seu Ecclesiæ huiusmodi, omniumque illius pertinentiarum, tunc pariter in humanis agenti Francisco de Sanctis, qui una cum dictis Hieronymo, & Joanne, tertius Ecclesiæ & hæreditatis præfate possessor Presbyter existeret, & eatenus cessione huiusmodi minimè consenserat, quinquaginta scuta paria, quot scilicet dictus Joannes Victorius Testator singulis Presbyteris, sicut præmittitur, assignaverat, illius vita naturali durante, ex prædictis redditibus annuatim solvere; ac etiam tunc in humanis itidem agenti Joanni Baptistæ Perotti, qui uti quartus Presbyter, jus etiam ad illos prætendebat (id, quod ipsi Clementi Prædecessori, considerata præfata Joannis Victorii Testatoris prædicti dispositione, justum visum fuisset) ex eisdem redditibus quotannis ad ejs pariter vitam præstare; rebusque ita compositis, duos in sacro Presbyteratus ordine constitutos, & duos laicos Fratres expressè professos primodiæ Ordinis ad dictam Ecclesiam mittere, ibique collocare; ac deinde Conventum formalem, & Seminarium Religiosorum Missionariorum usque ad numerum sex Religiosorum huiusmodi, ad majorem Dei gloriam, divinique cultus incrementum, & Catholicæ Fidei propagationem, modo, & tempore ipsis præscribendo, quantum in ipsis esset, adjuvante Domino, instituere paratos esse offerbant; sibi que propterea in præmissis opportunè ab eodem Clemente Prædecessore provideri, & ut infra indulgeri summo opere desiderabant.

Idem Clemens Prædecessor sacrarum Missionum incrementum promovere volens, huiusmodi supplicationibus inclinatus, per quasdam suas in simili forma Brevis die III. Februarii anni MDCCLX. expeditas literas, tunc existentis suo in eadem Urbe Vicario in spiritualibus Generali, seu illius Vicegerenti commisit, & mandavit, ut veris existentibus narratis, & accedente consensu dictorum Hieronymi, & Joannis, nec non exhibitæ sibi valida, & authentica illorum renuntiatione cuiuscunque juri, quod in dicta Ecclesia, illiusque ædificiis, & redditibus, ac perceptione emolumentorum habere poterant; facultate illis dumtaxat habitandi in Cellis præfatis (quatenus tamen tot aliæ Cellæ superessent, in quibus infra scripti Religiosi habitare possent) reservata, ut præfertur; non obstante præfatorum Francisci, & Joannis Baptistæ, quibus ut infra provisum fuerat, dissensu, & quatenus ipsi ad præstandum consensum a se requisitum cum assignatione termini competentis, dissentirent, vel non consentirent; eandem Ecclesiam cum omnibus illius ædificiis, juribus, pertinentiis, & introitibus universis, præfate Congregationi Sancti Marci, quatenus tamen prius ad sex Professores ipsius Congregationis in

Approbat.
Clemens
Papa XI.
sub nomine
condonatorum.

Idem Pontifex Seminarium Missionariorum erigit, mandat intra sexennium sub dependentiâ a Sacra Congreg. Propagandæ Fidei.

Pœna caducitatis inflicta.

Prorogationes dicti sexenni a Clemente XI. concessas.

Sacro Presbyteratus ordine constitutos, qui intra septa dictæ Ecclesiæ degerent, & Ecclesiasticis functionibus ibi exercendis juxta proprium institutum addicti essent, simulque dicti Joannis Victorii Testatoris voluntatem in ea parte, quæ cultum Ecclesiæ, & bonum spirituale Christifidelium respiciebat, adimplerent, nec non ad munus Missionariorum explendum, & Catholicam Fidem propagandam idonei existerent, intra sexennium a die executionis gratiæ computandum, ex dictæ Ecclesiæ, & propriis ipsius Congregationis redditibus perpetuo sustentandos, in forma valida se obligaret; ita ut Conventus inibi ante dicti sexennii lapsum erigendus, esset Seminarium Missionariorum, qui mandatis Congregationis tunc, & pro tempore existentium Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum semper obtemperare deberent.

Interim verò, & statim ac Literæ præfate executioni demandatæ fuissent, unum Laicum, & tres Fratres expressè professos in sacro Presbyteratus ordine constitutos Congregationis, & Ordinis præfati, qui memorati Joannis Victorii Testatoris voluntati cultum Ecclesiæ, & bonum spirituale Christifidelium concernenti obsequi deberent, intra septa Ecclesiæ hujusmodi dicto sexennio durante ex eisdem redditibus etiam sustentare promitteret, auctoritate Apostolica concederet, & assignaret; Quatenus verò primodicta Fratrum præfatorum Congregatio conditionibus prædictis intra tempus sibi, sicut præmittitur, a se præfigendum non pareret, eam quocumque jure, quod ex hujusmodi gratia sibi acquisitam fuisse prætendere possit, perinde ac si illa concessa non fuisset, omnino carere dicta auctoritate declararet.

Porrò Congregationem Fratrum hujusmodi ad quinquaginta scuta monetæ dicto Francisco, quoad vixisset, vel aliter de æquivalenti rata ei ab eodem Clemente Prædecessore provisa fuisset, quotannis ex redditibus dictæ Ecclesiæ, a die, quo possessionem honorum ejusdem Ecclesiæ acquisivisset, & non antea, subministranda teneri, ac pro subministratore præfata, bona ipsius Ecclesiæ ad illorum favorem obligata, atque hypotecata remanere, eadem auctoritate decerneret.

Et subinde pro parte tunc pariter existentium Fratrum primodictæ Congregationis denuò eidem Clementi Prædecessori exposito, quod Literæ præfate juxta eorum seriem, & tenorem executioni demandatæ fuerant: Inter verò conditiones, seu leges in ipsis Literis præscriptas eidem Congregationi S. Marci, post absolutum sex annorum cursum, onus sustentandi sex Fratres Presbyteros ad munus Missionariorum explendum idoneos cum esset injunctum, & ipsi exponentes a die, quo Ecclesiæ præfate, illiusque honorum possessionem apprehenderant, ea, qua par fuisset, diligentia, & studio, illa, quæ multorum annorum spatio neglecta fuerant, nonnullas fabricæ partes ruinam minantes nedom reparando, sed etiam alias habitationes pro necessaria ejusdem Conventus commoditate augendo, & in bonum statum redigendo, ac insuper cum fabrica præfata ob terreni deficientiam, & muri fracturam in totum collaberetur, quandam Ecclesiam exteriori cum muris primariis nondum absolutam quæ commoditati, amplexuque ingressui non solum in Ecclesiam, & Conventum præfatos, sed etiam fulcimen totius fabricæ superioris, quibus illi innitebantur, infestare valeret, confici; & interea, ne sustentatio pro dictis sex Religiosis deficeret, tertentis culturam adhiberi eaque meliorari, nec non alia denuò acquirantur, nec id pro sustentandis sex Religiosis præfatis eatenus sufficiens esset; Propter

ea terminum sex annorum hujusmodi sibi, sicut præmittitur, præfixum, qui brevi expiraturus erat, ad aliud sibi beneficium tempus prorogari plurimum desiderabant.

Idem Clemens Prædecessor tunc etiam existenti in dicta Urbe Vicegerenti mandavit, ut Exponentibus præfatis terminum sex annorum hujusmodi eis ad sustentandos sex Religiosos ad hujusmodi munus Missionariorum explendum, & Catholicam Fidem propagandam idoneos præfixum, ut præfertur, ad alios quatuor annos a fine dictorum sex annorum computandos prorogaret.

Et successive pro parte Fratrum memoratæ Congregationis Sancti Marci eidem Clementi Prædecessori itidem exposito, quod quadriennii hujusmodi finis imminerebat, ipsi verò Cellas, & Officinas pro Magistrorum, ac Superiorum eorundem Missionariorum, & Laicorum, seu Conversorum commoditate necessarias in dicto Conventu ædificate eatenus nequiverant, tamen in id omne studium adhibuissent, præfatus Clemens Prædecessor sex annos hujusmodi primam concessos, & deinde ad alios quatuor annos prorogatos, ut præfertur, ad aliud quadriennium a fine quatuor annorum prorogatorum numerandum prorogari iterum mandavit.

Ac postmodum pro parte eorundem Fratrum fel. record. Benedicto Papæ XIII. Prædecessori Nostro exposito, quod, cum terminus quatuor annorum ultimo loco ab eodem Clemente Prædecessore prorogatus jam expirasset, eadem verò causæ etiam tunc durarent, dictus Benedictus Prædecessor tunc etiam in eadem Urbe Vicegerenti, ut eisdem Exponentibus sex annos præfatos ad sustentandos, & retinendos sex Religiosos ad munus Missionariorum hujusmodi explendum, Catholicamque Fidem propagandam idoneos, a supradicto Clemente Prædecessore concessos, & successive his ad quatuor annos pro qualibet vice prorogatos, ut præfertur, donec acquisivissent bona, quorum annui redditus sufficerent pro omnibus supradictis adimplendis, servata ceteroquin supradictarum Clementis Prædecessoris Literarum forma, & dispositione prorogaret pariter, ac extenderet, & ampliaret, & alias prout in memoratis in Clementis, & Benedicti Prædecessorum Literis, quarum omnium tenores presentibus pro expressis haberi volumus, uberius continetur.

Cam autem, sicut pro parte Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum Nobis nuper expositum fuit, quod propter supra expressas rationes, aliasque difficultates, quæ interea temporis intervenerunt, dispositio in primodictis ejusdem Clementis Prædecessoris Literis contenta adhuc executioni demandata minime fuerit; Dilecti verò Filii moderni Vicarius Generalis, ac Praeres primodictæ Congregationis, accedente etiam consensu Magistri Generalis Ordinis præfati, memoratas primo loco expeditas Clementis Prædecessoris præfati Literas in omnibus suis numeris, juxta modum pro majori Literarum præfatarum faciliiori executione a memorata Cardinalium Congregatione præscriptam, infra terminum præfinitum juxta ejusdem Cardinalium Congregationis Decretum die VII. Augusti anni proximi præteriti, referente Dilecto Filio Nostro Prospero ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Diacono Cardinali Columna nuncupato editum, cujus tenorem etiam presentibus prolenè, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur, Literas præfatas lebitæ executioni demandari intendant, ac ad id paratos sese obrulerint; ac proinde Cardinales

Aliæ Prorogationes concessæ a Benedicto Papæ XIII.

Fratres Congregationis S. Marci paratos se exhibent Literas Clementis Papæ XI. exequi.

Sac. Congregatio propag. Fidei modum, & terminum præfinit.

Congregationis hujusmodi Nobis supplicaverint, ut Vicario Generali, & Fratribus prefatis in premissis opportunè providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

Nos igitur Vicarium Generalem, & Fratres prefatos specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, ad effectum presentium tantum consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censes, hujusmodi supplicationibus inclinatis, primodictas Clementis Prædecessoris Literas, nec non memoratæ Congregationis Cardinalium Decretum, cum omnibus & singulis in illis, & illo contentis, auctoritate Apostolica tenore presentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper in premissis quomodolibet intervernerint, supplemus, & sanamus.

Præterea, ut Missionariorum munus, quod verè Apostolicum est, per viros undequaque idoneos omni cura & fervore, & cum animarum Christi Sanguine redemptarum fructu exerceatur, dicta auctoritate volumus, præcipimus, & mandamus, ut Vicarius Generalis pro tempore existens primodictæ Congregationis Sancti Marci, sive illo absente, is, qui ejus vices pro tempore gerit, non nisi Alumnos, Professoresque dictæ suæ Congregationis regulari disciplina, probitate morum, & Religionis, ac Dei gloriæ zelo præditos, & ad animarum salutem eximia charitate accensos eligat, quique Philosophiæ, ac Theologiæ studia laudabiliter expleverint, aut saltem in morali Theologia sint benè versati: utque validius labores Missionum sustinere possint, non minores sint viginti quinque annis, nec majores triginta quinque, ac robusta corporis valetudine gaudeant: illosque ex tota sua Congregatione accersere curet: Moneatque insuper locales Conventuum Congregationis hujusmodi Superiores, aliosque, si opus fuerit, illius Fratres, ne accedere volentes ullo modo retrahant, ac contra tales dissuadentes, malèque consulentes, comminetur pœnas privationis vocis activæ, & passivæ, aliasque arbitrio memoratæ Cardinalium Congregationis imponendas.

Quod si verò non semper haberi possint ex dicta Sancti Marci Congregatione sex Professores ad munus hujusmodi explendum idonei, & præscriptis volutisque qualitatibus præditi; volumus eidem, ut, quoties id acciderit, assumantur ex alia dicti Ordinis Congregatione Sanctæ Sabinae, usque similiter deficientibus, vocentur ex alia Beati Jacobi Salomonii Venetiarum Congregatione, ac denique ex universo Fratrum Prædicatorum Ordine; ita tamen, ut quicumque Professores cujuscumque ex memoratis Congregationibus, & Ordine, dum in Seminario præfato permanerint, sese conformare debeant, quoad victum, & habitum, & quoad reliqua regularem disciplinam concernentia, usibus, & observantiis præfate Congregationis Sancti Marci.

In ipso ingressu in Seminarium hujusmodi faciendo, singuli Exercitia Spirituality peragant per decem, aut octo dies, cum omne datum optimum, & omne donum perfectum deforsum sit descendens a Patre luminum: illisque absolutis, in manibus præfati Vicarii Generalis, aut, eo absente, alterius ab eo deputati, & deputandi, juramentum juxta infra scriptam formulam præsentent, illudque, postquam sic præstitum fuerit, ad eandem Cardinalium

Congregationem transmittatur. Formula autem juramenti hæc est: Ego Frater N. professus in Conventu N. Congregationis S. Marci Florentie Ordinis Prædicatorum juro, & promitto in manibus Paternitatis Vestrae N., sive Superioris delegati, me ab hoc Seminario non discessurum, neque discedere procuraturum mediâ vel immediatè per me, vel interpositam personam, nisi ex legitima causa a Paternitate Vestra, vel a vestris Successoribus canonice iurantibus, & non aliâs admittenda. Insuper pro Fidei Catholicae propagandæ causa, & salute Infidelium procuranda, ad eum locum, Provinciam, seu Regnum, sine aliqua repugnantia, aut exceptione iurum, ad quem, seu quod a Vestra Paternitate ero destinatus, & missus. Sic me Deus adjuvet, & hæc Sancta Dei Evangelia. Ego N. N. affirmo ut supra manu propria.

In Seminario verò hujusmodi permaneant spatio trium annorum, & non ultra, quò melius vocato probeatur, & plenè in studiis, Apostolicæque disciplina instituantur, & in omnibus tam ipsi, quàm Lectores subsint obedientiæ Superioris Conventus hujusmodi, & Superiorum primodictæ Congregationis, sicut cæteri Fratres de familia. Lector in hoc Seminario semper adit, qui Controversias Fidei, ac Theologiam Moralem doceat, isque non admittatur nisi prævio examine, & confirmatione præfate Congregationis Cardinalium, eidemque injungatur sedulitas, & assiduitas in lectionibus & repetitionibus, ac in exercitiis scholasticis.

Tres ad minus in hebdomada lectiones Controversiarum, duas Moralis, utiles pro Missionibus, ad quas Alumni ejus Seminarii sunt mittendi, & post vespères earumdem habeat collationes, frequentibusque exercitiis studentes instituat.

Prohibetur propterea æquè Lectori, ac studentibus, diebus lectionum à Conventu, seu Seminario hujusmodi egredi quacumque de causa, nisi expletis integrè lectionibus, & exercitiis ea die, qua fieri debent, & in hoc Superior Conventus diligenter incumbat; & si Theses ea die habeantur, absolute egrediendi licentiam denegat.

A lectionibus, repetitionibus, & exercitiis utriusque studii præfati nemo prorùs ex studentibus quocumque titulo, aut colore eximatur, aut unquam permittatur abesse, & si quis neglexerit, a Superiore corrigatur; idemque fiat, si aliquem negligentem in scribendis lectionibus, aut in dictis studiis desidiosum reperiat, & tam Lector, quàm Superior Conventus, de omnibus Vicarium Generalem præfatum, vel illo absente, ejus Delegatum, ac etiam supradictam Cardinalium Congregationem certiore.

Senis deinde quibuscumque mensibus Theses Theologicæ Controversiarum, & Moralis habeantur, quibus Superior Conventus interesse teneatur, ad dignoscendum eos, qui proficiunt; & monere debeat præfatum Vicarium Generalem, sive ejus Delegatum, de us, qui fortasse hujusmodi studio minus vacaverint, ut valeat illis submotis alios subrogare.

Singulis porrò Dominicis, & aliis festivis à præcepto diebus, præfati Studentes in Ecclesia, vel in alio opportuno loco a Superiore locali destinando explicent Catechismum Romanum, & unusquisque turnariè continuet per mensem, ad hoc ut aptiores evadant tempore, quo in Missionibus operam præstare debebunt.

Vicarius insuper Generalis præfatus, vel eo absente alius ab ipso delegandus, singulis saltem quatuor mensibus, studium, seu Seminarium istud visitet, & si Studentem aliquem minimè proficientem invenerit, aliqua poenitentia ei injuncta, eum amoveat, aliumque in amotti locum quamprimum subroget.

Pontif. Clementis XI. Literas, & dictæ Congreg. Decretum confirmat.

Qualitates Alumnorum eligendorum.

Alumnorum qualis esse debeat ætas.

Pœna contra dissuadentes accedere ad Seminarium.

Unde assumendi sint Alumni.

Exercitia Spirituality in ingressu a singulis peragenda.

ANNO 1748. Formula juramenti in ipis quibus di.

Quamvis debeant in Seminario morari.

Lector & alii submoti non debent esse in hoc Seminario. Omnes alios controversiarum & quibus admittantur.

Quamvis cultus emittenda, ac negandi unum à Conventu.

Superior corrigat negligentem.

Senis quibus mensibus Theses habeantur.

Alumni nominati explicent Catechismum.

Visitatio facienda per Vicarium Generalem, vel per alium ab eo delegandum.

Ultra

Item per Secretarium Sac. Congregationis.

Completo Triennio, quò sint mittendi, si tunc non sit in promptu locus Missionis.

Pœna contra inobedientes.

Nemo removendus a Missionibus, inconsulta Sac. Congregatione.

Post reditum a Missionibus nullo gaudeant Privilegio.

Datur facultas Vicario Generali alia statuendi quò ad disciplinam regularem, & studia, approbanda a Sac. Congregatione.

Approbatio, & Confirmatio.

Obstantium derogatio.

Dat. die 10. Julii 1748. An. VIII.

Ultra verò præfatam Vicarii Generalis, seu alterius ab eo delegati visitationem, Secretarius itidem pro tempore existentis memoratæ Cardinalium Congregationis his visitet in anno, absque Superiorum Regularium interventu, ut liberius queat statum, & necessitates Seminarii hujusmodi exponere, Studentes examinare, & de eorum progressu certiorare.

Completo postmodum triennio, abeant Studentes, quò a præfata Cardinalium Congregatione destinati fuerint; quòd si nullus tunc temporis sit in promptu Missionis locus, liceat Vicario Generali eos ad alios sui Instituti Conventus transferre, certiorata prius ipsa Cardinalium Congregatione, ac curet, ut in iis Conventibus collocentur, in quibus commodis studio Controversiarum, & Moralis exerceri possint, quousque advenit occasio Missionis, ad quam ab eadem Cardinalium Congregatione erunt destinati.

Interim vero se immunes esse non credant ab observantia Regulari, & Officiorum servitio.

Quòd si aliqui illorum ad destinatas Missiones renneret, aut negligeret accedere, arbitrio memoratæ Congregationis Cardinalium plectetur. Nemo autem ab eisdem Missionibus possit amoveri, aut revocari, absque participatione ejusdem Congregationis Cardinalium. Si verò, qui sacris Missionibus per statutum tempus inservierint, & a præfata Cardinalium Congregatione ad propria remeandi facultatem obtulerint, nulla prorsus exemptione, privilegio, aut præeminentia in propria Congregatione gaudere, ac potiri præsumant, solum a Domino, qui est honorum omnium largitor, mercedem recepturi.

Strictè tamen per præfatos in iungimus Superioribus primordiatæ Congregationis, ut in emeritis hujusmodi Christi Fidei Præcones, omnem caritatem exercent, cum plerumque assiduis laboribus consumpti, ægritudinibus, aliisque corporis incommodis sint obnoxii.

Denique in iis omnibus conscientiam Vicarii Generalis pro tempore existentis dicte Congregationis Sancti Marci oneratam volumus, ejusque arbitrio relinquimus alia statuendi (supradictis tamen firmis remanentibus) tum exactam disciplinam, tum studiorum profectum concernentia, approbandaque ab ipsa Cardinalium Congregatione, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

Decernentes easdem præfatas Literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suasque plenarias, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Superioribus, & Fratribus dicte Congregationis plenissimè suffragari, & ab illis, ad quos spectat, & in futurum spectabit, inviolabiliter observari, sique in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere: ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ idem Clemens Prædecessor in primodictis suis Literis præfatis voluit non ob stare, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die x. Julii MDCCXLVIII. Pontificatus Nostri Anno Octavo.

D. Card. Passioneus.

Beatificatio Ven. Servi Dei JOSEPHI Calasancii a Matre Dei, Fundatoris Congregationis Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cœlestis Paterfamilias, cujus judicium perennis misericordia superexaltat, ut ostenderet se nihil eorum prætermisisse, quæ in excolenda Vineâ optimam, & diligentissimam Agricola decent, nullam unquam passus est elabi ætatem, quæ contra impios conatus inimici hominis superfeminantis zizania, admirabilis ejus dextera potentiam, & præsidium non experiretur. Per varias enim diei horas, a prima nempe ad nonam usque, in electam hanc Vineam suo Sanguine acquisitam operarios ire jussit, ne succrescentibus spinis, & sævientie Satana, portio Domini desiderabilis in dissipationem, & desertum converteretur; ita ut ex omnibus terræ plagis, non Regio fuerit, non Sinus, non Insula, nullus demque locus, ubi non hujusmodi cultores, quam maxima subeuntes pericula, aut ignorantie tenebras Evangelicæ Legis prædicatione discerent, aut cœlestis Doctrinæ veritatem datis cervicibus propugnarent, aut rejectis Mundi illecebris vias Domini in solitudine rectas facerent, aut lapsos a viis passim ad dignos Pœnitentiæ fructus exemplo suo provocarent. Undecima tandem, & novissima hora, ut Vineam perficeret, quam plantavit dextera ejus, novos condidit Operarios, qui ne Aper de silva Christo renata germina in ipso flore depauperet, Domini timorem, Legem Vitæ, & Disciplinæ Parvulos edoceret. Luculentum sane, ac memorandum huiusce Providentiæ specimen superiori Sæculo in hac ipsa Urbium Principe misericordiarum Pater per Servum suum JOSEPHUM CALASANTIVM A MATRE DEI ostendere dignatus est. Hic inter Aragonios Nobili genere ortus, florentibus annis per exercitia Pietatis, & Literarum studia peractis, variisque porro muneribus integre administratis, de improvviso in fortem Domini vocatus, divinoque afflatu Numinis Romam accersitus, ad novi operis ministerium, Christiano Populo quam maxime profuturum, sedulo animo adiecit. Cum enim ubique gentium miserissimi aequæ, ac frequentissimi pueri jacerent in trivii, & per compita divagarentur, quos non divina Religio, non famæ pudor, non amor virtutis, non Parentum disciplina, non laici jura coercerant, quique per turpem desidiam in vitis emurii, ad Christiani nominis probrum, & perniciem Reipublicæ adolescere videbantur, terribilo huic incommodo Venerabilis Dei Servus, utpote novus Vineæ Operarius, fortiter se se opponens, nihil reliqui fecit, quominus hujusmodi pueri a Diaboli contagione abducti, ad Religionem & Charitatem informarentur. Primum consilio, precibus, & qua re cumque potuit, Vir plane humilitatis studiosissimus, hujusmodi oneris suscipiendi pluribus Auctor fuit. Verùm aliis alia causantibus, tantumque pietatis opus detestantibus univèrsis, sibi demum præter ceteros intellexit ab eo, qui Angelorum ministeria, hominumque dispensat, pauperem derelinqui, & orphanum adiutorium commendari. Cæteris igitur quibuscumque curis abjectis, per se ipse opus aggressus est, & pauperum potissimum adolescentum commodo & incolumitati, novæ Congregationis Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum fundamenta jecit. Invalescere jam cœperat saluber-

LVIII.

Proœmium.

Summarium Virtutum, & meritorum Beati Viri.

De institutione Congreg. Scholarum Piarum.